

TK

Vztahy

Manžel - ideální pomocník!

Superžena na mateřské zvládala všechno a občas se jí dostalo i pochvaly od manžela, jak skvěle ovládá ty přístroje. Zejména pračku a myčku.

Ta superžena jsem já. Z manželových úst jsem slýchávala, jaká pohoda a Havaj ta mateřská musí být, když žiji obklopena výdobytky moderních technologií.

Nicméně mateřské skončila, já nastoupila do práce, dcerka putovala do jeslí a nebylo zbylí, manžel se musel zapojit do těch radostných činností okolo domácnosti, které se netýkají jen ovládání přístrojů.

Ale jak to udělat, aby se mu dostalo zasloužené chvály, možná i obdivu, aby stopy jeho činnosti nezůstaly nepovšimnuty a nebyly považovány za jakousi samozřejmost?!

Podářilo se! Přijdu domů z práce, v jedné ruce tašku s nákupem a za druhou držím dcerku. V křesle trůní manžel a cosi usilovně hledá v mobilu.

Uprostřed obývací kuchyně trůní hromádka smetí a o židli je vyzývavě opřen smeták! „Co to má znamenat? Proč jsi to nezametl?“ tážu se překvapeně. Nevinně na mě pohlédl. „No to abys viděla, kolik smetí tu bylo, to je snad pro tebe jen maličkost, uklidit tu hromádku!“

Stopy manželovy pomoci jsem nacházela po celém bytě. To, že květiny jsou zalité, oznamovaly dvě konvičky odložené na podlaze, o které jsem zakopla. Běžně sídlí v komoře. Manželova snaha ulehčit mi práci se rozvinula do nečekané šíře. Sundal ještě vlhké prádlo z balkónu v obavách, že by se za jasného a slunného podvečera mohla přihnat ničující bouře.

Stopy své činnosti zanechal i v koupelně. Podlaha mokrá a na okraji vany stály jak vojáčci v řadě všechny možné čisticí prostředky, které vždy ukládám tak, aby na ně dcerka nedosáhla. Jistěže nechtěl naše zvědavé dítě otrávit, natož ho zbavit života, jenom mi chtěl předvést, kolik práce v koupelně odvedl! Vana, dlaždice, umyvadlo, podlaha! Copak bych si toho jinak všimla? Všimla bych si zametené podlahy v kuchyni, zalitých květin a jeho obav o naše prádlo, vydané napospas nevyzpytatelné povětrnosti?

Nabyla jsem dojmu, že manžel vykonal všechny tyto činnosti v pevné víře, že vzhledem k zanechaným stopám a následkům už je nebude muset nikdy opakovat.

A podařilo se! Veškeré moje věcné připomínky bral jako výtku. On se tolik snažil, zatímco já... Všechno, co udělá, je špatně. Chtěl mi ulehčit péči o domácnost, ale je to zbytečné, neboť jsem neuznalá.

Nehodlám manžela zabít a rozhodně se nechci rozvádět, ale proč nepřiznat, že mě to pořádně štve!

Blažena

Zaznamenala Dagmar Morenová

Názor psychologa

Vážená paní, zatím nechcete manžela zabít, dokonce se zatím nechcete ani rozvádět. Zatím! Dle mého soudu přitom žijete v docela standardním manželství, vašemu manželovi dokonce nelze upřít občasné výrony dobře míněné snahy být Vám ku pomoci. Okázalé demonstrace jeho příčinnivosti lze vnímat jako projev úzkosti – že byste si nemusela povšimnout. Případně jako bezděčnou provokaci. Ženy moudré (a jsou i takové) vědí, že mužská psychika není o moc složitější než psi či ptačí. Pokud chceme jakéhokoli živočicha naučit novým kouskům, pak je třeba jej vhodně odměnit, když se třeba bezděky projeví tak, jak bychom si přáli.

Mohu-li se dopustit alespoň jedné rady do života, pak se pokoušejte přistihnout svého muže při něčem, zač jej můžete obdivovat. Raději polkněte námitku, že byste ho ráda obdivovala, jen kdyby bylo za co! Riskujete, že se časem objeví jiná, která ho bude obdivovat třeba za to, jak umí při chůzi šikovně střídat nohy. Pomatujte, že obdiv je pro muže vůbec to nejsilnější afrodisiakum.

PhDr. Petr Šmolka